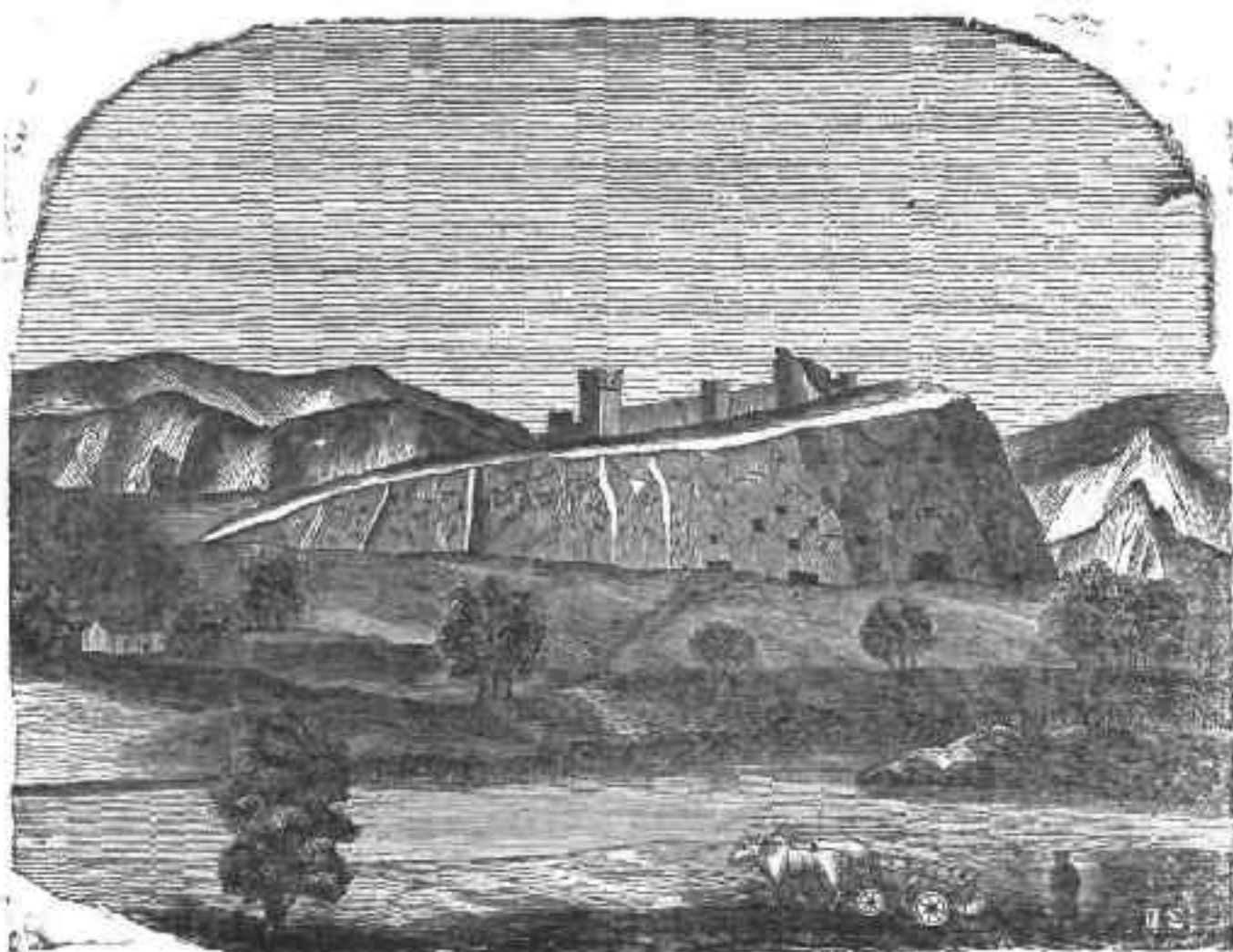

του ἐπιμύζιαν, ἐξηστρέμενων μόνον τῶν τῆς Αὐστρίας ὑπηκόων. (77)

ΙΓΚΕΡΜΕΝΙΟΝ. (*)

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

—ο—

Διὰ τοῦ ΝΖ'. φυλλαδίου τῆς Πανδώρας ἐδημοσιεύσαμεν Κατάστασιν τοῦ κατὰ τὸ 1851 ἔτους ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, μετ' ὀλίγον δὲ (Φυλλάδ. Ε') καὶ πῖνακα καταδεικνύοντα ἐκ συγκρίσεως τὰς ἀπὸ τοῦ 1831 μέχρι τοῦ 1851 μεταβολὰς ἢ μᾶλλον προσόδους. Ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου πίνακος ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐν τῷ διαστήματι δεκατριῶν ἐτῶν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1838, οὕτινος σώζονται ἀκριβέστεραι περὶ τόνων εἰδήσεις, μέχρι τοῦ 1830, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπερτριπλασιάσθη, καὶ ὅτι κατὰ πρόωτον τὸ 1851 συνέβη ἐλάττωσις 9000 τό-

νων, προελθοῦσα ἐκ τῶν δυσχερῶν περιστάσεων εἰς ἃς ὑπέπεσεν ἐν γένει τῆς Ευρώπης ἡ ἐμπορία.

Κοινοποιούντες σήμερον καὶ τὴν κατὰ τὸ 1852 ἔτος Κατάστασιν τοῦ ναυτικοῦ τούτου, ὅποیان ἡρανίσθωμεν αὐτὴν ἐκ τῶν εἰδήσεων ἃς ἐχορήγησε πρὸς ἡμᾶς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, ἀναγκαζόμεθα νὰ καταδείξωμεν μετὰ πολλῆς θλίψεως καὶ νέαν ἐλάττωσιν 9000 τόνων καὶ ἐπέκεινα. Αὕτη δὲ ἀποδίδεται, ὡς καὶ πέρισυν, εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν, τὴν νέκρωσιν τουτέστι τῆς ἐμπορίας, καὶ εἰς δευτέραν ἄλλην ὅλως μὲν τυχαίαν θεινῶς ὁμῶς προσβαλοῦσαν τὴν ναυτιλίαν ἐν γένει, τὰς συνεχεῖς, λέγομεν, καὶ ἀμειλίχους τρικυμίας τοῦ παρελθόντος χειμῶνος.

Ἀποδίδεται προσέτι καὶ εἰς τρίτην αἰτίαν, τὴν ὅποیان ἐν τὰς ὡμεν πρὸ τῶν ἄλλων δύο δὲν θελομεν βεβαίως κατακριθῆ' διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οὔτε τὰ ναυάγια, οὔτε ἡ ὕψις τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, οὔτε οἱ ἀποκλεισμοὶ καὶ αἱ ἀδικαιολόγητοι κητασχέσεις τοῦ Πάρκερ ἐτραυματίσαν τόσῳ καίμως τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν ὥσθ' αὐτὴ αἰνιττόμεθα δὲ τὴν ἀνεξήγητον ἐκείνην ἐγκύκλιον τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως τὴν προσκαλέσασθαι τὰ ἀσφαλίστικα καταστήματα νὰ μὴ ἐξασφαλιζῶσι τὰ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐμπορεύματα.

Καὶ τῶνόντι ἡ πρόσκλησις αὕτη, γενομένη ὑπὸ κυβερνήτειος ἐπισήμου Κράτους, προστάτιδος μάλιστα τοῦ ἔθνους οὕτινος ἡ ναυτιλία κατανεθεματίζεται οὕτω πῶς ἀσυμπαθῶς καὶ διχσαλπισθεῖσα διὰ τοῦ τύπου, δὲν ἐγέννησεν ὑπόψιν, ἀλλ' ἐμόρφωσε

(77) Δηλαδή ἐν τῷ εἰρημένῳ ἔτι εὐρέθησαν ἐν τῇ μεσημέρῃ ἢ Ῥωσσία 2330 Αὐστριακοὶ ὑπηκοοί. Μετὰ τούτους τὸ μεγαλύτερον τῶν αὐτόθι διαγόντων δυτικῶν ξένων ἦτο τῶν 660 Ἰταλῶν.

*) Περὶ τοῦ Ἰγκερμενίου ἐγένετο πολλάκις λόγος εἰς τὸ μέρος τῆς πραγματικῆς ταύτης τὸ καταχωρισθὲν εἰς τὸ προηγούμενον φυλλάδιον. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ παρόντος φυλλαδίου εὕρισται ὁ ἀναγνώστης τὴν εἰκόνα τῆς Μπαλακλάας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μπαλακλαδικοῦ τάγματος, πολλὰκις ἐνωτέρω μνημονευμένων.

πείποιθ' ἔσται κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας παντοῦ ὅπου ἐκμετιζέτο, ἀπὸ τῆς Μικωτίδος μέχρι τοῦ Πλάτα. Ἦτο δὲ καὶ ὅλως ἀδίκος, ὡς θεμελιωθῆσα ἐπὶ σποραδικῶν τινῶν ἀποπημάτων εἰς τὴν, δὲν τὸ ἀρνούμεθα, ἐξώκειλάν τινες τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν.

Ὁ ἐν Παρισίαις ἐκδιδόμενος Οἰκουμενικὸς Μηνήτωρ, δανεισθεὶς παρὰ τῆς Παρθένου τῆς δημοσιευθείσας ὑπ' αὐτῆς εἰδήσεις, ὁμιλεῖ τῶντι (Φιλ. τις 22 Μαρτ. 1853) μετὰ πολλῆς εὐμενείας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ· ἀλλὰ ζητῶν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀντιρρότητα τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, βεβαιοῖ ὅτι εἰς τὴν ἀντιρρότητα αὐτὴν ὀφείλεται ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον διοργάνωσις τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, τὸ ὅποσον προσφέρει σήμερον ΠΑΣΑΝ ὀγγόνησιν κατὰ τῶν καταχρήσεων Εἰρησίων τινῶν γαλλοβίων — de quelques misérables — κ.τ.λ.

Καὶ ὁμολογοῦμεν μὲν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Μηνήτορα διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ναυτικῆς ταύτας συστάσεις, ἀποδεικνύσας τὴν ἐντιμὴν μεταμέλειαν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, δὲν παραδεχόμεθα ὅμως ὅτι ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον αὐτοῦ διοργάνωσις ὀφείλεται εἰς τὴν δικαίαν, ὡς λέγει, ἀντιρρότητα τῆς κυβερνήσεως ταύτης· διότι ἡ διέπουσα τὸ ναυτὸν τῆς Ἑλλάδος νομοθεσία χρονολογεῖται καὶ ἐνερνεῖται ἀπὸ δεκαοκτὼ ὁλοκλήρων ἐτῶν. Τὸ 1836 ἐδανεῖσθαι παρὰ τῆς Γαλλίας αὐτῆς τὸν περί ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτικῆς νόμον, τὸν δοξάσαντα τὴν βασιλείαν Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ'. καὶ συνεπληρώσαμεν αὐτὸν ἀλλεπαλλήλως διὰ πολλῶν ἄλλων διατάξεων, καθὼς καὶ διὰ τῶν περί ναυτεπάρτης καὶ περί ναυτικῶν δανείων νόμων, τὰ δὲ διαστήρια, ὅπως εἶπομεν καὶ πέρυσιν, ἐτιμώρησαν αὐτῆς τὰς παρεκτροπὰς, καὶ μετὰ τὰ παραδείγματα ταῦτα, οὐδὲν ὀλίγον ναύγιον, οὐδεμίαν ἀθέμιτος πράξις ἐμόλυνε τὴν ἐμπορικὴν σημαίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Εὐχόμενοι μὴ καταθλίβωσι τοῦ λοιποῦ τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν δυστυχήματα ὅποια τὰ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, ἐκφραζομεν συγχρόνως τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ μετριάξῃ, πάλαι δὲ καὶ νὰ θεραπεύῃ αὐτὰ καὶ διὰ προστασίας ἄλλης τόσῃ μᾶλλον δραστηκωτέρας καὶ αὐτῶν τῶν νόμων, καθότι ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ὑπάρχει ἥττον θεωρητικῇ, ταχυτέρᾳ καὶ ἁμείων· ἐννοοῦμεν δὲ τὴν παραδοχὴν διατάξεων ἀρμοδίων νὰ πλαστουργῶσιν ἐμπορεῖαν, ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ δὲ καὶ νὰ εὐκολύνωσι, καὶ νὰ πολλαπλασιάζωσιν αὐτάς, διίδουσαι οὕτω τρεπὴν σύντινον καὶ ἀδιάκοπον εἰς τὴν ναυτιλίαν.

Ἐκ τῶν διατάξεων τούτων δύο εἶσι, καθ' ἡμᾶς, αἱ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐσχέουσαι νὰ πικραίνωσι τοιοῦτο εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα· ἡ ἐλευθερία λιμένος ἐκ τῶν ἐμπορικωτέρων, καὶ ἡ σύστασις τραπέζης δανειστικῆς ἐπὶ τόκῳ ὅσον ἐνδέχεται μετρίῳ.

Ἀλλ' ἴσως τῆς τραπέζης ἡ σύστασις εἶναι δύσκολος ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἢ ἂν καὶ φρονούμεν ὅτι, ὁσάκις προκεινται νὰ συντελεσθῇ ἡ ἐξουσία εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν πολιτῶν, δὲν πρέπει νὰ ὑπαχωρῇ ἐνώπιον οὐδε-

μιᾶς, οὐχὶ μόνον δυσκολίας ἀλλὰ καὶ θυσίας. Τί ὅμως ἐμποδίζει αὐτὴν νὰ κηρύξῃ ἐλεύθερον τὸν λιμένα τῆς Σύρου; Ἡ ἀξιοσημείωτος αὐξήσις τῶν εἰσοδημάτων τῆς Ἀγγλίας ἡ ἐπελθοῦσα μετὰ τὴν κατάργησιν πολλῶν φόρων τὴν γενομένην κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, δὲν ἀρκεῖ ν' ἀποδιώξῃ τοὺς ἀτόπους φόβους αὐτῆς; (*)

Ἡ ναυτιλιακὴ ἐμπορία εἶναι ἀναντιρρήτως ὁ βιοποριστικώτερος κλάδος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν βιομηχανίας· διότι, οὐχὶ μόνον εἰς τριάκοντα περίπου χιλιάδας ναυτικῶν οἰκογενειῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πολυαριθμοὺς ἄλλας ναυπηγῶν, τεκτόνων, σιδηρουργῶν δίδει ἄριστον, παρέχοντα συγχρόνως ἀξιολόγους ὠφελείας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κυρίως ἐμπορίαν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλως θέλει εὐεργετήσῃ τὸ ἔθνος ἡ κυβερνήσις ζωογονοῦσα τὴν ναυτιλίαν, διότι θέλει ἐπαναδύει εἰς αὐτὴν, κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν μάλιστα παραμέλησιν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, τὴν δύναμιν ἣτις ἐδόξατο τὸ ἔθνος αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ ἣτις θέλει τὸ δοξάσει, δὲν ἀμριβάλλομεν, καὶ πάλιν.

Πρὸς τὴν νέκρωσιν τῆς ναυτικῆς παρακολούθησε κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ ἡ τῶν ναυπηγείων. Ἐν τῷ τῆς Σύρου, ὅπου κατεκρηλίσκοντο ἄλλοτε ἑκατομμύρια ἐναυπηγήθησαν τὸ παρελθὸν ἔτος τεσσαράκοντα καὶ ἐννέα πλοῖα τόνων 3675, καὶ ἐδαπανήθησαν δραχ. 575000. Περί δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος κατεσκευάζοντο ἄλλα εἰκοσιπέντε.

Ἰδοὺ ὁ καταστατικὸς πίναξ τῶν πλοίων, τόνων καὶ ναυτῶν τοῦ 1852. ἔτους·

Τὸ α'. Τμήμα (**) περιέχει πλοῖα, α. μὲν κλάσεως 1614, τόνων 9783, β'. δὲ 414, τόνων 69, 221, καὶ ναύτας 14354.

Τὸ β'. Τμήμα περιέχει πλοῖα, α. μὲν κλάσεως 428, τόνων 3715, β'. δὲ 585, τόνων 108160, καὶ ναύτας 9423.

Τὸ γ'. Τμήμα περιέχει πλοῖα, α. μὲν κλάσεως 362, τόνων 2316, β'. δὲ 183, τόνων 20366, καὶ ναύτας 3036.

Τὸ δ'. Τμήμα περιέχει πλοῖα, α. μὲν κλάσεως 121, τόνων 3882, β'. δὲ 193, τόνων 30308, καὶ ναύτας 3559.

Ὡστε, τὸ τέλος τοῦ 1852 ἔτους ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἐν ὅλοις 4230. πλοῖα, τόνους 247751, καὶ ναύτας 23772.

Ἐντὺ τὸ τέλος τοῦ 1851 εἶχε πλοῖα 4327, τόνους 257093. καὶ ναύτας 27566.

(*) Τοσούτω ἀπεδείχθη ἐν Ἀγγλίᾳ ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων αὐξάνει τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ὥστε τὸ μὲν ἐνεστὼς ὑπουργεῖον ἐσθάσεν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διακοσίων περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν φόρους, ὁ δὲ γαλλικὸς τύπος κηρύττει σφοδρῶς τὴν κυβερνήσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διότι δὲν σπεύδει νὰ μιμηθῇ τὸ σωτήριον τοῦτο παράδειγμα.

(**) Ἐν τῷ ΝΖ'. φυλλαδίῳ εἶπομεν ὅτι ἡ μὲν λιμένος διοίκησις τῆς Ἑλλάδος διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα, τὰ δὲ πλοῖα εἰς κλάσεις δύο ὧν ἡ μὲν πρώτη περιλαμβάνει τὰ ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω πλοῖα, ἡ δὲ δευτέρα τὰ ὑπερβαίνοντα τοὺς τριάκοντα τόνους.

Ελάττωσις πρὸς ζημίαν τοῦ λήξαντος ἔτους, πλοίων μὲν 97, τόνων δὲ 9342 καὶ ναυτῶν 194.

Ελπίζομεν ὅτι τὸ προσεχὲς ἔτος θέλομεν ἀναγγεῖλαι ἀποτελέσματα ἀμείζοντα μᾶλλον ἀνταξίως τὰς περὶ τῆς προόδου τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος ἐνθέρμους μερίμνας τῶν ἀναγνώστων τῆς *Πανδώρας*.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

τῆς γενικῆς ἐνιαυσίου συνεδριάσεως τῆς
ἐν Κοπενάγῃ Β. ἐταιρείας τῶν Ἀρχαιο-
λόγων τῆς Ἀρχτου.

Τὴν 21 τοῦ λήξαντος Μαρτίου Ν. ε. συνήλθε κατὰ τὸ σὺνηθες ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Χριστιανοδοῦργου ἢ ἐν Κοπενάγῃ Βασιλικῇ ἐταιρεία τῶν Ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρχτου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Δανίας Φρειδερίκου τοῦ Ζ'. Ὁ πολυμαθίστατος σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας καὶ γραμματεὺς τῆς ἐταιρείας ταύτης Κ. Χριστιανὸς Ῥάφνος, ἀνέγνω σύντομον ἐκθεσιν ἀφορῶσαν τὰς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐργασίας καὶ τὰς παντοειδεῖς προόδους αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐντιμον ὁμήγυριν διάφορα ἀντίτυπα τῶν παρὰ τῆς ἐταιρείας ἐκδοθέντων περιοδικῶν τε καὶ ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ ἰδίως τὸν Β'. τόμον τοῦ παρ' αὐτοῦ τούτου συγγραφέντος ἀξιολόγου πονήματος περὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς τε Ῥωσσίας καὶ Ἀνατολῆς. Ἐπὶ τέλους ἀνέγνω σύντομόν τινα διατριβὴν περὶ τῆς κατὰ τὴν IB'. ἑκατονταετηρίδα ἀπὸ Ἰολανθίας εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβάσεως τοῦ ἱερέως Νικολάου, ἐλκύσας πρὸ πάντων τὴν προσοχὴν τῆς ὁμήγυρεις ἐπὶ δύο τοπικῶν ὀνομάτων, ἃτινα εὐρίσκονται ἐπίσης, τὸ μὲν ἐν ἐν τοῖς πονήμασι τοῦ ἐκ Παλαιστίνης σοφοῦ Ἀραβῆος Ἀσσάδου Καυῆτου, τὸ δὲ ἄλλο ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν ἑκατονταετηρίδα ἀκμάσαντος Ῥαδίνου Βενιαμίν.

Παρουσίασεν ἀκολούθως ἐκμνηστὴν ἀρχαίου τινος ἀρχτῶου (runique) ἐπιτυμβίου λίθου, εὐρεθέντος ἐσχάτως ἐν τῷ νεκροταφείῳ τοῦ ἐν Λονδίῳ Ἀγίου Παύλου. Ὁ λίθος αὗτος φέρει ἀρχαίαν τινα δανικὴν ἐπιγραφὴν εὐστόχως μεταρμηνευθεῖσαν καὶ σχολιασθεῖσαν παρὰ τοῦ μνησθέντος Κ. Ῥάφνου, φρονούντος ὅτι αὕτη ἐχαράχθη περὶ τὰ μῆσα τῆς ΙΑ'. ἑκατονταετηρίδος, ὅτε ἐδέσποζε τῆς Ἀγγλίας ὁ τότε βασιλεὺς τῆς Δανίας Κανούτος ὁ Μέγας.

Λαθὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ φιλόμουσος Βασιλεὺς ὁ καὶ πρόεδρος τῆς μνησθείσης ἐταιρείας, ὠμίλησε μετ' ἐμβριθοῦς πολυμαθείας περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς τῶν ἀρχαίων τύμβων, καὶ τῶν καλουμένων αἰθουσῶν τῶν μάγων (gocttestuer) τῶν καὶ

ἐκ μεγίστων λίθων ἢ πετρωμάτων ἐστεγασμένων. Εἶτα παρουσίασεν εἰς τὴν ὁμήγυριν ἐξ τεμάχια ἀρχαιοτήτων τοῦ λιθίνου αἰῶνος, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε πολεμικός τις πέλεκυς φέρων μεταγενεστέραν ἐπιγραφὴν, καὶ αἰχμὴν στρατιωτικῆς τινος βακτηρίας κατασκευασμένης ἐκ κέρυτος ἑλάφου, καὶ ἀνηκούσης εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ χαλκοῦ αἰῶνος.

Διαλυθείσης δὲ τῆς συνεδριάσεως ἐπευφήμησαν ἀπαντες τὸν φιλόμουσον καὶ σοφὸν αὐτῶν πρόεδρον τὸν καὶ περιπόθητον αὐτῶν Μονάρχην.

I. ΔΕΚΙΓΓΑΛΛΑΣ.

ΚΑΤΑΡΤΗΣΙΣ.

τοῦ ἐπὶ τῶν ἀγγελιῶν φόρου
Ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἐκ τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν τῶν πεπολιτισμένων κοινωνιῶν εἶναι σήμερον καὶ ἡ ἀνάγνωσις. Ἐὰν περιέλθῃς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γερμανίαν, οὐχὶ μόνον τὰς πόλεις, ἀλλὰ καὶ τὰ χωρία αὐτῶν, θέλεις ἀπαντῆσαι ἀναγνώσκοντας ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα καὶ ἀμαξηλάτας, καὶ βυρσοδέψας, καὶ ἀχθοφόρους, καὶ γυναῖκας ἀνοικοδόχους ὀστρεῖδας παρὰ τὰς πύλας τῶν ξενοδοχείων, καὶ αὐτὰς τὰς πλυντρίας. Περὶ τῆς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὠφελείας τοσοῦτον ἐπέισθησαν καὶ αἱ τελευταῖαι τάξεις τῶν κοινωνιῶν τούτων, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ βαναυσουργοὶ δὲν ἀμφοβάλλουσι πλέον ὅτι, καθὼς ὁ ἄρτος διατηρεῖ καὶ ἐκπαῖνι τὰς σωματικὰς δυνάμεις, οὕτω καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν χρηστῶν, ἐννοεῖται, καὶ ὠφελίμων συγγραμμάτων, ἀναπτύσσει τὸν νοῦν, διαρρυθμίζει τὴν καρδίαν, ἐξημεροῖ τὰ ἦθη, καὶ καθιστάνει εὐαρεστοτέραν καὶ γλυκυτέραν τὴν συμπεριφορὰν.

Θέλουμεν πρόχειρον ἀποδείξιν τῆς ἀληθείας ταύτης: ἄς παραβάλωμεν τοὺς κατοίκους δύο πρωτευουσῶν κειμένων οὐχὶ μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων, τῆς πρωτευούσης τοῦ μικροῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς τοῦ ἀπεράντου Κράτους τῶν Ὁθωμανῶν. Ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν δυσκόλως ἀπαντᾶται ἄνθρωπος οὗ τινος ἡ ὁμιλία, οἱ ἐξωτερικοὶ τρόποι, αἱ σκέψεις ἀποδεικνύουσι παντελῆ ἑλλειψίν πεφροντισμένης κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀγωγῆς, ἐνῶ ἐν τῇ δευτέρᾳ, ἥτις μέχρι τοῦ 1821 ἔτους, ὑπῆρξεν ἡ ἐστία τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πολιτισμοῦ, αἱ τοιαῦται συναντήσεις δὲν εἶναι δυστυχῶς σπάνιαι. Αἰτία δὲ τῆς διαφορᾶς ταύτης δὲν εἶναι κυρίως ὁ πλείότερος ἢ ὀλιγώτερος τῶν σχολείων ἀριθμὸς, ἢ αἱ μέθοδοι τῆς διδασκαλίας, διότι ὅλοι δὲν ἔχουσι τοὺς τρόπους νὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ, ἀλλ' ὁ περιοδικὸς τύπος, ὅστις, ἀναλαμβάνων τὸ κήρυγμα τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ φιλολογικῶν εἰδήσεων, με-